

OGŁOSZENIA URZĘDOWE

Różne ogłoszenia.

L. 187/20 (6466 3-3)

Obwieszczenie.

Izba notaryalna w Przemyślu wzywa wszystkich, którzy po myśli § 25 ust. not. rozczą sobie jakiegokolwiek pretensje do kancelaryjnego notariusza Stanisława Łuczakowskiego z powodu urzędowania jako byłego notariusza w Beżniatowie, ażeby rozszerezenia swoje w ciągu miesiąca licząc od dnia ostatniego niniejszego ogłoszenia w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ w tutejszej Izbie zgłosili, ile że po upływie tego czasu nastąpi zwolnienie powyższego kancelaryjnego z pod wezła kancelaryjnego i wydanie uprawnień.

Izba notaryalna.

Przemyśl, dnia 12 czerwca 1920:

L. 8668 (6544 2-3)

Obwieszczenie.

Dyrekcja okręgu skarbowego w Jarosławiu rozpisuje publiczną konkurencyjną, celem obsadzenia połączonej z trafiką składowni tytoniu w Oleszycach, do której porządku wyrobów tytoniowych w czasie od 1 stycznia 1919 do 31 grudnia 1919 roku kwotę 37.924 Mk. 4 f. Oferty należy wnieść odpowiednio do postanowień przepisów o obsadzeniu trafik na przypisanym druku urzędowym w kopertach urzędowych i zabezpieczonych — najpóźniej do godziny 12 w południe dnia 22 lipca 1920 r. na ręce kierownika podpisanej Władzy sprzedaży. Inwalidom z ostatniej wojny, jakoteż wdowom i sierotom po żołnierzach, którzy padli lub zmarli w tej wojnie przysługują pod pewnymi warunkami bezwarunkowo pierwszeństwo przed wszystkimi innymi kompaniami. Wadym w kwocie 400 Mk. należy złożyć w Urzędzie podatkowym w Jarosławiu przed wniesieniem oferty tylko w papierach Polskiej Potyczki Państwowej. Kompetencji uprzywilejowani są uwolnieni od składania wadym. Bliższych informacji zasięgnąć można u podpisanej Władzy sprzedaży albo w Nadzorze kontroli skarbowej w Lubaczowie.

Dyrekcja Okręgu Skarbowego.

Jarosław, dnia 24 czerwca 1920.

Spadki.

A. 497/19/17. Wezwanie nieznanych dziedziców. Marya z Gasiów Ledwochowa, wdowa po konduktorze kolejowym w Szczakowej zmarła dnia 26 października 1919 r. nie pozostawiając ostatniego rozporządzenia. Sądowi nie wiadomo, czy pozostali dziedzice. Ustanawia się zatem p. Józefa Maciejewskiego, nacelnika gminy Szczakowa kuratorem spadku. Kto zamierza zgłosić roszczenie do spadku, winien o tem donieść do podpisane mu sądowi w ciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego i wykazać swe prawa do spadku. Po upływie tego czasokresu wyda się spadek tym osobom, które wykazały swe prawa, o ileby zaś praw nie wykazano, spadek przypada do Skarbowi Państwa.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Jaworano, dnia 9 czerwca 1920. (6495 2-3)

A. 361/20/4. Dnia 22 października 1895 zmarł w Rudniku h. s. p. Iwan Rubanec. Ponieważ miejsce pobytu ustawowych dziedziców Prokopa Abramika i Dmytra Abramika nie jest znane, przeto wzywa się ich, aby w przeciągu roku zgłosili się w tut. sądzie powiatowym i wnieśli deklarację do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i ustanowionymi dla nich kuratorami, a to dla pierwszego Wasylem Kurylukiem Petra, zaś dla drugiego Wasylem Abramikiem z Rudnika.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Zabłotów, dnia 27 maja 1920. (6478 2-3)

A. V. 100/18. Wezwanie nieznanych dziedziców. Leib Zexler false Obłas z Nadwórnej zmarł dnia 5 października 1916 w Lublinie nie pozostawiając ostatniego rozporządzenia. Sądowi nie wiadomo czy pozostali dziedzice. Ustanawia zatem p. dr. Walerjana Banacha adw. w Nadwórnie kuratorem spadku. Kto zamierza zgłosić roszczenie do spadku, winien o tem donieść temu sądowi w ciągu jednego roku licząc od dnia dzisiejszego i wykazać swe prawa do spadku. Po upływie tego czasokresu będzie spadek wydany tym osobom, które wykazały swe prawa, o ileby zaś praw nie wykazano, spadek przypada do Skarbowi Państwa.

Sąd powiatowy, Oddział V.

Nadwórna, d. 28 lutego 1920. (6188 3-3)

Wyroki prasowe.

Pr. III. 28/20/1. Sąd okręgowy karny jako prasowy orzekł na wniosek Prokuratury po myśli § 493 p. k., że zamieszczony w Nr. 147 czasopisma „Ilustrowany Kurjer Codzienny“ z daty Kraków, dnia 31 maja 1920 r. dwa artykuły pod tytułem: 1. „Hr. Maszville jest ostatecznie pogrzebany“, 2. „Wyjazd Naczelnika Państwa na front północny“ zawierają znamiona występku a to pierwszy artykuł występku z § 308 u. k., a drugi znamiona występku z artykułu IX. ustawy z 17 grudnia 1862 r. L. 8 Dz. p. p. z roku 1863, zakazuje się rozszerzenia tych artykułów, zatwierdza się zarządzone przez Prokuraturę konfiskata pomieszczonego numeru.

Sąd okręgowy karny Senat III.

Kraków, dnia 1 czerwca 1920. (5446)

Pr. 114/20 (6023)

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże sądzie, że treść czasopisma „Hromadska Dumka“ Nr. 141 z dnia 18 czerwca 1920 w artykułach pod tytułami: 1. „Straszne położenia w Tucholi“ w ustępach, a) między słowami „szczo nasze położenia straszne“ a słowami „Krim toho sylmo doszkunjuja nam“ b) między słowami „neljgat szczo by pohlanuty“ a słowami „Prosymo oholosyty naszu strasznu w czasopysach“, c) od słów „Je ce straszne Czy“ do słów „Z druho boka“, 2. „Widnosyny w tabori ukrajskich polonnych w Stryja“ w ustępie od słów „Na denaim porjadku“ do słowa „perechodyt“ włączenie, zawiera znamiona zbrodni z § 65 a) u. k. użnał dokonaną w dniu 17 czerwca 1920 r. konfiskata za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 18 czerwca 1920.

Pr. 113/20 (6204)

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże sądzie, że treść czasopisma „Wpered“ nr. 139 z dnia 17 czerwca 1920 r. w artykułach p. t.: 1. § 65 k. z. w ustępie końcowym od słów: „Tak widzywajetsja tow. Daszynski“ do słów „ne je wirizzeni“, 2. „Ne murzte ljudej“ w całości (wraz z tytułem, 3. „Halycyjski szupas“ w ustępach: a) od początkowych słów tytułu „Halycyjski szupas“ aż do słowa „wskazu“ b) od słów „Ce strynulo obok rob tykiw“ aż do końca artykułu t. j. do słów „zawede ich“ 4. „patrytycznyj“ wystup p. Didura“ w ustępie od słów „Czomu arty-stu“ aż do słów „poczuttia mesmakul“ zawierają znamiona: ad 1 zbrodni z § 65 a) u. k. i występku z § 300 u. k., ad 2 zbrodni z § 65 a) u. k., ad 3 występku z § 300 u. k., ad 4 występku z § 302 u. k. użnał dokonaną w dniu 16 czerwca 1920 konfiskata za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 17 czerwca 1920.

Pr. 115/20 (6202)

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże sądzie, że treść czasopisma „Tagblatt“ nr. 139 z dnia 18 czerwca 1920 w artykule pod tytułem „Es tar nischet then weh“ w ustępie od słów powyższych tytułu do włącznie słów „weihen men gen'st sei, wie sei nischet“ zawiera znamiona występku z § 300 u. k. użnał dokonaną w dniu 17 czerwca 1920 konfiskata za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 18 czerwca 1920.

Pr. 116/20 (6201)

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże sądzie, że treść czasopisma „Prawda“ nr. 19 z dnia 20 czerwca 1920 w artykułach pod tytułami: 1. „Ne podilyty nyini narodu“ w ustępach a) między słowami „Podibno postupa Au-strya“ a słowami nowego odstepu „Tase ne dowelo do kiccho“ b) od słów „staraty sja wnowljaty“ aż do końca artykułu t. j. do słów „na ruskyj“, 2. „Popi ruscy“ wywołują pańkę“ (str. 2 szp. 3), od słów po-

wyższych początkowych tytułu do słów „i bude pownyj spokij“, 3. Wyższy emigrantów“ w tytule oraz w ustępach: a) między słowami „zalinyxij dwirec u Lwowi wid neda-wnych dniw“ a słowami „aki masowo wer-tajut w Ameryk“, b) w ustępie końcowym artykułu od słów „Stjahnannia takoi“ d. końca artykułu, 4. „De żyemo?“ w ustępie od słów „Se powynaiznaty“ aż do końca notatki pod tytułem, zawiera znamiona: ad 1 zbrodni z § 65 a) u. k. i występku z § 302 u. k. ad 2 zbrodni z § 65 a) u. k. i występku z § 302 u. k. ad 3 występku z § 300 u. k. ad 4 zbrodni z § 65 a) u. k. i występku z § 302 u. k. użnał dokonaną w dniu 17 czerwca 1920 konfiskata za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 18 czerwca 1920.

Pr. 124/20 (6521)

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże sądzie, że treść czasopisma „Hromadska Dumka“, Nr. 146 z dnia 24 czerwca 1920 w artykułach pod tytułami: 1. „Nasza polityka“ w ustępach a) od słów „I wse koły nasz narid“ do słów „kuw prynywołenyj objednattysja“ b) od słów „Kolysz w naszu zemliu“ do słów „kolysznoho stanu“, c) od słów „Jak my stawomsja do noho?“ 2. „Ataman Szles-ser“ w ustępie końcowym od słów „Do po-bidy Poljakiw piq“ do końca artykułu, zawiera znamiona zbrodni ad 1 zbrodni z § 65 a) u. k. i występku z § 302 u. k., ad 2 zbrodni z § 65 a) u. k. użnał dokonaną w dniu 23 czerwca 1920 konfiskata za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 24 czerwca 1920.

P. XXIX. 74/19/8. Oznajnienie pozbawienia własności uchwałą sądu pow. S. I. we Lwowie z dnia 10 czerwca 1919 l. cz. L. 40/18 pozbawiono całkowicie własności Aleksandra Jankowskiego zamieszkałego poprzednio we Lwowie, ul. Rybacka 3, a to z powodu choroby umysłowej. Kuratorem ustanawia się p. dr. Antoniego Jankowskiego.

Sąd powiatowy S. I., Oddział XXIX.

Lwów, dnia 10 czerwca 1920. (6195)

Kuratele.

T. 383/19 (8). Ustanawia się kuratorem nieznanego z miejsca pobytu Michała Durkacza oraz obrońcą węgla mańkowskiego zawartego przez niego z Katarzyną Gadamską w dniu 5 września 1905 w Miłotynie adw. dr. Juliusza Nowotnego we Lwowie, któremu należy udzielić wiadomości o zaginionym.

Sąd okręgowy cyw., Odd. VII.

Lwów, dnia 16 czerwca 1920.

P. 31/10/8. Zawieszoną nad Antonim Łachem z Jodłówki kuratele z powodu mar-notrawstwa uchyla się.

Sąd powiatowy, Oddział II.

Pruchnik, dnia 1 grudnia 1919. (4387)

L. 1/20/4. Ogłoszenie pozbawienia własności. Weronika Marzec, z Babie, z powodu słabości umysłu zostaje całkowicie pozbawiona własności kuratorem jej ustanawia się Tomasz Pindę z Babie.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Dubiecko, dnia 25 lutego 1920 (4035)

P. 175/19/4. Tus. sąd. uchwałą z dnia 19 stycznia 1920 P. 175/3/19 zniesiono pozbawienie własności Jana Maziarza syna Wawrzyńca, w Zarzeczku Nr. 105, orzeczone ts. uchwałą P. 140/00 z powodu mar-notrawstwa.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Ulanów, dnia 9 kwietnia 1920 r. (4298)

P. 476/19/15. Uchwałą sądu powiatowego w Delatynie z dnia 6 sierpnia 1918 r. L. 9/17/11 został pozbawiony własności Salomona Mayer z Delatyna z powodu choroby umysłowej. Kuratorem ustanowiono Salomona recte Salomona Mayera s. Nusyma z Delatyna.

Sąd powiatowy.

Delatyna, dnia 11 stycznia 1920. (3931)

P. VII. 47/20. Uchwałą sądu powiatowego w Samborze z 8 marca 1920 l. cz. L. VII. 4/17/4 pozbawiono całkowicie własności Eliasza Kulezyckiego Hawicz, lat około 60 liczącego, gospodarza zamieszkałego w Kulezycach, a to z powodu nieudolności umysłu. Kuratorem ustanowiono Leona Kulezyckiego Daszyniec, gospodarza w Kulezycach.

Sąd powiatowy, Oddział VII.

Sambor, dnia 8 marca 1920. (6238)

P. 78/20. Ogłoszenie pozbawienia własności. Uchwałą sądu powiatowego w Brzesku z dnia 22 maja 1920 r. l. cz. L. P. 78/20 pozbawiono całkowicie własności Jacezkiego Fabiana, lat 96 liczącego, urodzonego i zamieszkałego w Dołach, a to z powodu choroby umysłowej ni udolności umysłu kuratorem ustanowiono p. Franciszka Cięciwę lat 26 liczącego, rolnika w Dołach.

Sąd powiatowy Oddział I.

Brzesko, dnia 22 maja 1920. (6357 1-3)

L. 3/20. Za marnotrawstwa uznano Annę z Rudzińskó Gładysz w Mołczanówce. Kuratorem jej ustanowiono Antoniego Jaronia w Mołczanówce.

Sąd powiatowy, Oddział II.

Skalst, dnia 28 maja 1920. (6140 1-3)

P. 26/19/7. Ogłoszenie pozbawienia własności. Uchwałą sądu powiatowego w Lischkach z 27 marca 1919 P. 26/19/7 pozbawiono częściowo własności Wincentego Przebindy, lat 53 liczącego, w Wołowicach zamieszkałego, a to z powodu przyłączenia umysłowego. Doradcą ustanowiono jego żonę Dorotę Przebindową w Wołowicach.

Sąd powiatowy Oddział I.

Lisiski, dnia 27 marca 1919. (6151)

P. 154/20/2. Ogłoszenie pozbawienia własności. Uchwałą sądu powiatowego w Bóbrce z dnia 15 grudnia 1919 l. cz. L. 14/16/10 pozbawiono całkowicie własności Antoniego Witkowskiego zamieszkałego poprzednio w Łopusznie a to z powodu choroby umysłowej. Kuratorem ustanowiono żonę Olenę Witkowską w Łopusznie.

Sąd powiatowy, Oddział IV.

Bóbrka, dnia 19 maja 1920. (6149)

P. 153/20/2. Uchwałą sądu powiatowego w Bóbrce z dnia 20 lutego 1920 l. cz. L. 10/17/4 pozbawiono całkowicie własności Leisera Imbera, zamieszkałego w Wybranówce, a to z powodu choroby umysłowej. Kuratorem ustanowiono Salamona Imbera w Wybranówce.

Sąd powiatowy, Oddział IV.

Bóbrka, dnia 19 maja 1920. (6148)

P. 152/20/2. Uchwałą sądu powiatowego w Bóbrce z dnia 3 stycznia 1920 r. l. cz. L. 9/18/5 pozbawiono całkowicie własności Jana Horbkiego zamieszkałego poprzednio w Wodnikach a to z powodu choroby umysłowej. Kuratorem ustanowiono żonę Abafię Horbkową w Wodnikach.

Sąd powiatowy, Odd. IV.

Bóbrka, dnia 19 maja 1920. (6147)

P. 44/20/14 Bł. Ogłoszenie pozbawienia własności. Uchwałą sądu powiatowego w Bursztynie z 29 kwietnia 1920 l. cz. L. 3/18 pozbawiono częściowo własności Mikołaja Hrynyka, rolnika, zamieszkałego w Kunaszowie, a to z powodu nieudolności umysłu. Doradcą ustanowiono Zefię z Hnatyszynow Hrynykową, właścienką z Kunaszowa.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Bursztyn, dnia 9 czerwca 1920. (6055)

P. X. 202/14/22. Ogłoszenie uchylenia pozbawienia własności. Uchwałą sądu powiatowego cywilnego w Krakowie z dnia 25 września 1919 r. l. cz. P. X. 202/14/22 uchylono pozbawienie własności Maryana Bilńskiego, zamieszkałego poprzednio w Krakowie, a to z powodu powrotu tegoż do zdrowia.

Sąd powiatowy cyw., Odd. X.

Kraków, dnia 10 lutego 1920. (4096)

Nc. VI. 483/20. Sąd powiatowy w Czortkowie uchyla zawieszoną ts. uchwałą z 30 czerwca 1895 l. 10244/95 z powodu marnotrawstwa kuratele nad Andrijem Holiniatym z Jagielnicy starej.

Czortków, 18 marca 1920. (4560)

edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu kwity te za nieważne uznane zostają.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, 7 kwietnia 1920. (4326)

Edykta

w sprawach uznania za zmarłego.

T. 169/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Jaroch urodzony w Wyszatycach 24 stycznia 1889, żołnierz 10 pp. z początkiem września 1914 pod czas odrotu wojsk austriackich z pod Lubliża zaginął.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ustawy cyw. i ustawy z dnia 16 lutego 1883 Dz. p. p. Nr. 20 i 31 marca 1918 Dz. u. p. Nr. 128 i § 5 ustawy, przeto wdraża się na prośbę Marii Jarochowej postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwania, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi lub p. dr. Rawiczowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węgła małżeńskiego.

Miechała Jarocha wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po bezskutecznym użyciu środków mieszczańskich czasokresu od ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Przemyśl, 18 czerwca 1920. (6371 1--3)

T. 72/10 (3). Tomasz Skipa syna Eliasza i Anny z Onyszkowich, urodzony 18 października 1895 w Burkanowie pow. Podhajec, tamże zamieszkały i przyzależny gospodarz, pozostający w zawartym w cerkwi w Burkanowie 23 maja 1912 małżeństwie z Justyną Pawlicką, odbywał w wojnie ostatniej Austrii i innych państw centralnych z państwami koalicyjnymi służbę wojskową jako kapral 20 p. obr. kraj. austr. nieprzerwanie od dnia powołania t. j. od 1 sierpnia 1914 zaginął r. 1914 będąc poprzednio ranany według wiadomości, jakie otrzymali od Czerwonego Krzyża austriackiego, tak ojciec jego Ilko Skipa, jakoteż żona Justyna Skipowa. Gdy faks nadjechał tych wiadomości od Czerwonego Krzyża stwierdzili wiarygodni świadkowie tak ks. Jan Dendecki jakoteż Justyna Skipowa i gdy ostatecznie jest stwierdzon m. że od końca r. 1914 zniknął ani od niego ani o nim nie ma żadnej wiadomości wskazującej na jego życie, przeto wdraża się postępowanie, celem uznania Tomasza (Tymka) Skipa za zmarłego, a małżeństwa jego z Justyną Podliską za rozwiązane. Obroncą węgła małżeńskiego ustanawia się p. dr. Adolfa Schätzla, adwokata w Brezkanach.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono do dnia 15 listopada 1920 o zaginionym Tomaszu (Tymku) Skipi, a te goż ostatecznie wzywa się ewentualnie, aby w powyższym zakresie czasokresie albo jawił się w sądzie lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po bezskutecznym upływie tego czasokresu i po podjęciu dowodów rozstrzygnięciu o uznaniu Tomasza (Tymka) Skipa za zmarłego, a małżeństwo jego z Justyną Pawlicką za rozwiązane.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Brezkany, 12 września 1919. (6438)

T. 209/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Zajęc urodz. 4 sierpnia 1876 w Rumańcu, zamieszkały w Zanach w r. 1914 powołany do armii austr., ostatecznie o sobie nadał wiadomości we wrześniu 1914, potem słuch o nim zaginął. Świadkowie stwierdzają, że w jesieni 1914 prawdopodobnie w listopadzie ciężko na tyfus zachorował, potem go odwieziono do szpitala.

Gdy zatem przyjąć można, że istnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24 L. 2 ust. cyw., przeto wdraża się na wniosek Anastazji Zajęc postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Wiadomości o zaginionym należy udzielić sądowi.

Michała Zajęc wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd orzeknie ostatecznie na ponowny wniosek po dniu 15 grudnia 1920 o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, 11 czerwca 1920. (6424)

T. IV. 36/18 (3). Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Na podstawie poświadczenia zwierności gminnej

w Pętny z 6 października 1918, oraz zaprzysiężonych zeznań świadków Fecka Hliwy, Jana Krupy i Mikołaja Waneki, przyjąć należy za udowodnione że Iwan Wolniak urodzony 2 sierpnia 1863 w Pętny, syn Ilka i Par. ki wyemigrował przed około 30 laty do Ameryki i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, przeto zarządza się na wniosek Anny Wolniak postępowanie, celem udowodnienia jej śmierci. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, ażeby do dnia 1 listopada 1920 albo sądowi, albo panu adw. dr. Lipińskiemu w Jasle, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Jasło, 9 kwietnia 1920. (5012 1--3)

T. 13/20 (3). Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Michał Sajewicz s. Józefa, urodzony dnia 8 sierpnia 1883 w Ceniawie pow. Kołomyja, ożeniony od dnia 5 lutego 1907 z Marią Ostaszczuk z Ceniawy, odszedł w roku 1914 z pierwszą mobilizacją z 36 p. obrony krajowej na wojnę i w r. 1915 dostał się z frontu rosyjskiego do niewoli rosyjskiej, a wedle zaprzysiężonych zeznań świadka Wasyla Wekluka syna Iwana z Kłuczowa wielkiego, który w niewoli rosyjskiej razem z Michałem Sajewiczem s. Józefa zajęty był jako robotnik w kopalni węgla „Kaihyza“ gubernii Deńskiej w Rosyi, Michał Sajewicz s. Józefa po kilkutygodniowej słabości na tyfus zmarł na Wielkanocne święta r. 1918 w szpitalu kopalnianym „Kaihyza Izopowa“, pochowany został.

Gdy zatem jest prawdopodobne, że wymieniona osoba poniosła śmierć, zarządza się przeto na wniosek Marii z Ostaszczuków Sajewicz postępowanie, celem udowodnienia śmierci wymienionej osoby, udzielono wiadomości o zaginionym sądowi.

Po 3 miesiącach od dnia ogłoszenia edyktu w Gazecie urzędowej, sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Kołomyja, 22 kwietnia 1920. (4372)

T. 197/20 (3). Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Józef Łoszak syn Andrzeja urodzony 26 lutego 1881 w Hordence, a ożeniony od 11 listopada 1913 z Anną Bakaj, służył aktywnie jako trębacz batalionu przy 36 p. obrony krajowej. W kwietniu 1915 odszedł z pułkiem na front rosyjski pod Lwów i od tego czasu wstąpił słuch za nim zaginął, do gminy dotychczas nie powrócił, a wedle zeznań jego towarzysza broni Bazylego Dowbeniuka, który jako sierżant sanitowy razem z Józefem Łoszakiem przy 17 marszkompanii służył, znalazł on Józefa Łoszaka w Glinianach dnia 16 maja 1915 około godziny 8 rano niezżywego na polu dworskim przykrytego celem, zwłoki jego rozpoznał i uwiadomił o tem kapitan Jakscha, który również zwłoki Józefa Łoszaka rozpoznał, poczem pułk dalej naprzód poszedł.

Gdy zatem prawdopodobnym jest, iż wymieniona osoba śmierć poniosła, zarządza się na wniosek Anny z Bakajów Łoszakowej z Kołomyi postępowanie, celem udowodnienia śmierci wymienionej osoby, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi lub p. adw. dr. Rauchwergerowi w Kołomyi, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węgła małżeńskiego.

Józefa Łoszaka syna Andrzeja wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po 3 miesiącach od dnia ogłoszenia edyktu w Gazecie urzędowej, sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Kołomyja, 11 maja 1920. (5155)

T. IV. 113/19 (3). Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Na podstawie poświadczenia zwierności gminnej w Sowinie z 23 sierpnia 1919 i zeznań świadka Edwarda Bunzla, przyjąć należy za udowodnione, że Antoni Stasiowski z Sowiny, syn Michała i Marynsy, urodzony 10 czerwca 1875, powołany został wskutek ogólnej mobilizacji dnia 1 sierpnia 1914 do wojska, walczył na froncie rosyjskim i w lipcu 1915 dostał się do niewoli rosyjskiej, gdzie zmarł i od roku 1917 wszelki słuch o nim zaginął.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnym, że osoba wymieniona poniósł śmierć, przeto wdraża się na prośbę Wiktorii Stasiowskiej postępowanie, celem udowodnienia jej śmierci, a zarazem ogłasza się we-

zwanie, ażeby do dnia 1 sierpnia 1920 albo sądowi albo p. dr. Lipińskiemu, adwokatowi w Jasle, którego ustanawia się zarazem kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym. Po upływie powyższego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Jasło, 18 kwietnia 1920. (5077 1--3)

T. IV. 60/19 (3). Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Na podstawie poświadczenia urzędu gminnego w Blechnarce z 16 listopada 1919, oraz zaprzysiężonych zeznań świadków Teodora Taratuty i Olęny Dziubyna, przyjąć należy za udowodnione, że Miron Dziubyna z Blechnarki, syn Dmytra i Anny, urodzony 25 września 1876, został powołany na skutek mobilizacji w roku 1915 do wojska i wysłały na front wschodni, gdzie 25 grudnia 1916 podczas szturm na rosyjskie pozycje został zabity i odtąd wszelki słuch o nim zaginął.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Olęny Dziubyna postępowanie, celem udowodnienia jego śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby do dnia 1 sierpnia 1920 albo sądowi albo p. dr. Lipińskiemu, adwokatowi w Jasle, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Jasło, 13 kwietnia 1920. (5013 1--3)

T. 160/9 (3). Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci Pawła Czuszaka syna Zacharka i Dolnego. Pawła Czuszaka syna Zacharka i Justyny, rnk. gr. kat., urodzony na dniu 21 stycznia 1875 w Dolhem, został w ślad poświadczenia urzędu gminnego w Dolhem i zeznań Anny Łazarów zam. Czuszak powołany w roku 1914 do austriackiej służby wojskowej i od tego czasu nie dał o sobie znaku życia.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnym, że Paweł Czuszak poniosł śmierć, przeto na prośbę żony jego Anny z Łazarowych Czuszak, zarządza się postępowanie, celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, ażeby uwiadomiono sąd aż do dnia 15 grudnia 1920 o zaginionym Pawle Czuszaku.

Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i po podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy, Oddz. IV.
Stryj, 14 maja 1920. (5357)

T. IV. 43/20 (1). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Alojzy Skowron syn Franciszka i Franciszki, urodzony w Ciścu powiat Żwież, żołnierz 16 p. obr. kraj., zaginął od 6 czerwca 1916 i nie ma o nim wiadomości.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 2 ustawy cyw., przeto wdraża się na prośbę jego żony Anny postępowanie, celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono sądowi wiadomości o powyżej wymienionym.

Alojzego Skowronka wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawiał się lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 24 listopada 1920 roku rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Wadowice, 24 marca 1920. (4977)

T. 20/20. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Harasym Chomut syn Jana urodzony w Białej dnia 17 marca 1883, żołnierz 30 p. obrony krajowej, wedle zawiadomienia archiwum wojennego w Wiedniu Lex. E. N. 4147 zginął w bitwie dnia 9 września 1914 co też wykazuje lista strat nr. 92. Zaginiony w tydzień po wzięciu go do wojska doniósł rodzinie, że chwilowo jest stacjonowany na Bukwinie i od czasu nadjeścia tej wiadomości nie dał już więcej znać o sobie.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie w myśl ustawy z dnia 16 lutego 1883 roku Dz. p. p. Nr. 20 i 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128, przeto wdraża się na prośbę Anny Chomut, rolniczki w Białej postępowanie, celem uznania za zmarłego, zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub p. dr. Dawidowi Marguliesowi, adwokatowi w Czortkowie, którego się równocześnie kuratorem ustanawia — wiadomości o powyżej wymienionym.

Harasyma Chomuta syna Jana, o ile przy życiu pozostaje wzywa się, aby ewen-

tualnie stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tut. na ponowny wniosek po dniu 1 października 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddz. IV.
Czortków, 5 marca 1920. (4922)

T. IV. 32/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Macierczak urodzony w r. 1886 w Poroninie i tam zamieszkały, służąc przy 32 p. obrony krajowej ujął się na front rosyjski, brał udział w bitwie pod Krasniukiem i od końca sierpnia 1915 nie dał o sobie znaku życia.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1 ces. resp. z dnia 31 marca 1918 Dz. p. p. L. 128, przeto wdraża się na prośbę Agnieszki Macierczak w Zbuszchem postępowanie, celem uznania za zmarłego, zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Wronkiemu, adwokatowi w Nowym Sączu, wiadomości o powyżej wymienionym a zaginionego wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawiał się lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 30 listopada 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, 17 kwietnia 1920. (6141)

T. IV. 63/20 (20). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Józef Guzik urodzony w r. 1874 w Miłnym, zamieszkały w Pasierbcu, asenterowany do służby wojskowej dnia 2 sierpnia 1914, do końca listopada 1915 nie dał o sobie znaku życia.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1 ces. resp. z dnia 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128, przeto wdraża się na prośbę Maryanny Guzikowej w Pasierbcu postępowanie, celem uznania za zmarłego, zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi wiadomości o powyżej wymienionym, a zaginionego wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawiał się, lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 30 grudnia 1920 roku rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, 26 maja 1920. (6142)

T. V. 87/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Józef Skowronski urodzony 27 września 1886 rolnik z Ostrowa pow. Tarnopol, powołany w czasie ogólnej mobilizacji do wojska austriackiego opuścił od r. 1914 swoje miejsce zamieszkania i jako żołnierz brał udział w wojnie światowej. Od r. 1914 nie daje o sobie żadnego znaku życia, co stwierdza świadectwo gminy Ostrow z dnia 1 kwietnia 1920.

Gdy zatem przyjąć należy, że zaistniały warunki wymogi uznania go za zmarłego, przeto zarządza się na prośbę jego żony Anny Skowronskiej postępowanie, celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi panu dr. Csillikowi, adwokatowi w Tarnopolu, którego ustanawia się obrońcą węgła małżeńskiego, wiadomości o powyżej wymienionym.

Józefa Skowronskiego na wypadek gdyby żył, wzywa się, aby stawiał się przed niżej podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1 października 1920 roku rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o uznaniu małżeństwa za rozwiązane.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Tarnopol, 9 kwietnia 1920. (6351 1--3)

T. V. 101/20 (4). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Tomasz Pajęzkowski urodzony 7 marca 1887 w Zbarażu pow. Zbaraż, powołany w czasie ogólnej mobilizacji do wojska austriackiego, opuścił w sierpniu 1914 swoje miejsce zamieszkania i jako żołnierz brał udział w wojnie światowej. Od sierpnia 1914 nie daje o sobie żadnego znaku życia, co stwierdza świadectwo urzędu gminnego w Zbarażu z dnia 27 maja 1920. Zaprzysiężonymi zeznaniami świadków Onufrego Studnickiego, Iwana Bodnarszuka stwierdzono, że Tomasz Pajęzkowski w październiku 1914 r. zachorował pod Przemyślem na cholera — zmarł, a Iwan Bodnarszuk widział jego zwłoki.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi wymogi z § 1 alinea 1 ustawy z 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128, przeto zarządza się na prośbę żony jego Rozalii Pajęzkowskiej postępowanie, celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Landesowi, adwokatowi w Tarnopolu, wiadomości o powyżej wymienionym.

Tomasza Pajęzkowskiego, na wypadek gdyby był wzwawa się, aby stawił się przed podpisującym sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tuż, na pozwany wniosek po dniu 5 grudnia 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o uznaniu małżeństwa za rozwiązane.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Tarnopol, 6 czerwca 1920. (6353 1—5)

T. IV. 103/19 (6). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Tomasz Misiaczek ze Strojowa urodzony w r. 1871 wysłany w czasie mobilizacji w r. 1914 na podwodę wraz z wojskami austriackimi, dostał się według zaprzysiężonych zeznań świadków Franciszka Rzeszótka i Franciszka Jurczyka w dniu 12 września 1914 do niewoli rosyjskiej wraz z tymi świadkami, z którymi następnie przybył transport na Syberyę, skąd z wiosną 1917 został przydzielony na roboty do folwarku pod Maryampolem na Ukrainie. W tej miejscowości w kwietniu lub maju 1917 Tomasz Misiaczek zachorował i został oddany do szpitala w Maryampolu, a następnie przewieziony jak mówiono do szpitala do Jekatyrystawia. Ostatnia wiadomość o życiu jego była w kwietniu 1917.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 u. c. i § 2 ustawy z dnia 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128, przeto zarządza się na wniosek Anny Misiaczek żony zaginionego postępowanie, celem uznania za zmarłego — zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. adwokatowi dr. Bronisławowi Gałęckiemu, którego zarazem ustanawia się obrońcą wężła małżeńskiego, wiadomości o powyższym wymienionym.

Tomasza Misiaczka wzywa się, aby stawił się przed niżej wymienionym sądem, lub w inny sposób dał znać o swym życiu. Sąd tuż, na ponowną prośbę po dniu 15 stycznia 1921 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów, 24 stycznia 1920. (6077 2—3)

T. 19/19 (4). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Obuszko urodzony 9 października 1879 w Patnyczach i tam zamieszkały, powołany w r. 1914 do 90 pp. przydzielony do twierdzy Przemysł, dostał się do niewoli rosyjskiej, w której w końcu czerwca 1915 zmarł w szpitalu w Taszkencie.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ustawy cyw. i § 10 ustawy z 16 lutego 1888 Dz. p. p. Nr. 20, zarządza się na prośbę Magdaleny Obuszko postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą i uznanie małżeństwa tegoż, zawartego z Magdaleną z Gorskich Obuszko 2 października 1904 w Patnyczach za rozwiązane, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi, albo p. dr. Joachimowi Sternowi, adwokatowi w Przemyslu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą wężła małżeńskiego.

Michała Obuszko wzywa się, aby stawił się przed podpisującym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 31 sierpnia 1919 sąd na ponowną prośbę orzeka ostatecznie o uznaniu za zmarłego i rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Przemysł, 29 maja 1919. (6395 2—2)

T. 187/19 (5). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Holubiec syn Bazylego i Ewy, urodzony w Drodowicach 3 października 1886, żołnierz 10 pp. jako jeńiec wojenny zmarł z końcem czerwca 1915 na Syberii.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ustawy cyw. i ustawy z 16 lutego 1888 Dz. p. p. Nr. 20, przeto wdraża się na prośbę Katarzyny Holubiec postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą a zarazem ogłasza się, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi lub p. dr. Emilowi Morgensternowi, adwokatowi w Przemyslu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą wężła małżeńskiego.

Jana Holubca wzywa się, aby stawił się przed niżej wymienionym sądem, lub w inny sposób wiadomości o swym życiu. Po bezskutecznym upływie 6 miesięcznego czasokresu od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej”, sąd na ponowną prośbę orzeka ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Przemysł, 27 kwietnia 1920. (6397 2—3)

T. 336/19 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Mojżesz Haber, syn Tobiasza Samuela i Żyfki Bechel Haberów, urodzony w r. 1886 w Ustrzykach dol-

nych, zmarł w Dobromilu po kuczkach 1914 w czasie inwazyi rosyjskiej.

Gdy zatem przyjąć należy, że zaistnieją warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ust. cyw. i ustawy z 16 lutego 1888 Dz. p. p. Nr. 20, przeto wdraża się na wniosek Leiby Mechla Habera postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi lub p. dr. Trattnerowi, adwokatowi w Przemyslu, którego zarazem ustanawia się kuratorem.

Mojżesza Habera wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem się stawił, lub w inny sposób wiadomości o swym życiu. Po bezskutecznym upływie sześciomiesięcznego czasokresu od ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej” sąd na ponowną prośbę orzeka ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Przemysł, 7 maja 1920. (6398 2—3)

T. 49/20 (4). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Bazyli Horodecki syn Aleksiego i Maryi, urodzony w Myślicach 24 kwietnia 1886, żołnierz oddziału robotniczego, zmarł w jesieni 1914 na cholera.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemanie śmierci w myśl § 24 i 277 ustawy cyw. i ustawy z 16 lutego 1888 Dz. p. p. Nr. 20, przeto zarządza się na wniosek Maryi Horodeckiej postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą i uznanie małżeństwa tegoż zawartego 21 lutego 1910 w Bulańcicach z Maryą z Berezów Horodecką za rozwiązane, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi, albo panu dr. Schutzmanowi, adwokatowi w Przemyslu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą wężła małżeńskiego.

Bazylega Horodeckiego wzywa się, aby stawił się przed podpisującym sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po bezskutecznym upływie 6 miesięcznego czasokresu po ogłoszeniu edyktu w „Gazecie”, sąd na ponowną prośbę orzeka ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Przemysł, 20 marca 1920. (6400 2—3)

T. IV. 42/19 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Na podstawie poświadczenia urzędu gminnego w Bzeptenniku marciuszewskim z 21 kwietnia 1919, oraz zaprzysiężonych zeznań świadków Wojciecha Bajorka, Jana Bajorka, Jakóba Kwaśnego i Józefa Kwaśnej, przyjąć należy za udowodnione, że Paweł Kwaśny urodzony 27 grudnia 1875 syn Stanisława i Agaty wyjechał w roku 1908 z Bzeptennika marciuszewskiego do Ameryki, skąd ostatnią wiadomość dał o sobie w roku 1906 i odtąd nie ma o nim żadnej wiadomości.

Gdy zatem przyjąć można, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci w myśl § 24 i 2 ust. cyw., przeto zarządza się na wniosek Józefa Kwaśnej postępowanie, celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. adw. dr. Lipińskiemu w Jasie, wiadomości o powyższym wymienionym.

Pawła Kwaśnego wzywa się, aby stawił się przed podpisującym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tuż, na ponowny wniosek po dniu 1 listopada 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Jasło, 1 kwietnia 1920. (4624 3—3)

T. V. 28/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Dmytro Brezdeniuk urodzony w r. 1879, rolnik z Trembowli, powołany w czasie ogólnej mobilizacji do wojska austriackiego, opuścił od r. 1914 swoje miejsce zamieszkania i jako żołnierz brał udział w wojnie światowej. Od r. 1914 nie daje o sobie żadnego znaku życia, co stwierdza świadectwo gminy Trembowla z 10 marca 1920.

Gdy zatem można przyjąć, że zachodzi wymogi uznania go za zmarłego, przeto wdraża się na prośbę matki jego Apolonii Brezdeniuk postępowanie, celem uznania go za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi panu dr. Patatoffowi, adwokatowi w Tarnopolu, wiadomości o powyższym wymienionym.

Dmytra Brezdeniuka na wypadek gdyby był, wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem się stawił lub w inny sposób wiadomości o życiu. Sąd tuż, na ponowną prośbę po dniu 15 października 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Tarnopol, 9 kwietnia 1920. (5950 3—3)

T. V. 17/19 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Teodor

Mereszczak rolnik z Zubiarak, powołany w czasie ogólnej mobilizacji do wojska austriackiego, opuścił od r. 1914 swoje miejsce zamieszkania i jako żołnierz brał udział w wojnie światowej. Od czerwca 1917 nie daje o sobie żadnego znaku życia, co stwierdza zaprzysiężone zeznania żony, a wedle zeznań zaprzysiężonego świadka Stefana Rabczy w dniu 6 lipca 1917 padł w Jamaicy od granatu nieprzyjacielskiego.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi wymogi do ustawy z dnia 16 lutego 1888 L. 20 Dz. p. p., przeto zarządza się na wniosek żony jego Anny Mereszczak postępowanie, celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Jampolewskiemu, adwokatowi w Tarnopolu, wiadomości o powyższym wymienionym.

Teodora Mereszczaka wzywa się, aby stawił się przed podpisującym sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tuż, na ponowną prośbę po dniu 15 grudnia 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o uznaniu małżeństwa za rozwiązane.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Tarnopol, 30 grudnia 1919. (6016 3—3)

T. IV. 16/19 (8). Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Na podstawie poświadczenia zwierzchności gminnej w Świątkowej małej z 17 marca 1920 i zaprzysiężonych zeznań świadków Iwana Solenki, Wasyla Frynki i Jana Swierskiego przyjąć należy za udowodnione, że Danko Nagowski z Kotami syn Piotra i Anny urodzony 22 grudnia 1880, powołany dnia 2 sierpnia 1914 wskutek ogólnej mobilizacji do wojska, następnie dostał się do niewoli rosyjskiej, gdzie 8 sierpnia 1917 zmarł, jako też żona tegoż Tekla Nagowska ze swymi córkami Maryą i Anną wyemigrowały w roku 1915 do Rosyi, gdzie w tymże roku poumierzały i odtąd wszelki wdech o nich zaginął.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, przeto na prośbę Wasyla Frynki zarządza się postępowanie, celem udowodnienia jego śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 1 listopada 1920 albo sądowi albo p. dr. Lipińskiemu, adwokatowi w Jasie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionych.

Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeka ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Jasło, 10 kwietnia 1920. (4829 3—3)

T. 89/20 (2). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Grzegorz Bandura urodzony w Skorodynie dnia 8 września 1889 w czasie ogólnej mobilizacji powołany był do służby wojskowej i przydzielony został do 95 pp. Wedle zeznań świadka Ludwika Kurasiwicza w dniu 24 grudnia 1914 po bitwie pod Tarowem świadek pełniąc służbę sanitetu wojskowego, znalazł dobrane zaajonego mu Grzegorza Bandurę w lesie ciężko rannego w nogę kulą dum-dum i po oddaniu go do szpitala więcej się już z nim nie spotykał, ani też o nim nie miał żadnych wiadomości.

Gdy wobec tego przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci w myśl § 1 ustawy z 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128, przeto zarządza się na wniosek Karolina Bandura, rolniczki w Skorodynie postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą i o uznanie małżeństwa tegoż z Karoliną Bandurą z domu Szepeńską a zawartego w Skorodynie dnia 28 kwietnia 1912 za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi albo p. dr. Izidorowi Kozłowskiemu, adwokatowi w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą wężła małżeńskiego.

Grzegorza Bandurę wzywa się, aby stawił się przed podpisującym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15 listopada 1920 sąd na ponowną prośbę orzeka ostatecznie o uznaniu za zmarłego i rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Czortków, 30 kwietnia 1920. (4825 3—3)

T. V. 58/19 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Iwan Muzyka urodzony 7 kwietnia 1888, rolnik z Hruboczka wielkiego pow. Tarnopol, powołany w czasie ogólnej mobilizacji do wojska austriackiego, opuścił od roku 1914 swoje miejsce zamieszkania i jako żołnierz brał udział w wojnie światowej. Od r. 1914 nie daje o sobie żadnego znaku życia, co stwierdza świadectwo gminy Hruboczek wielki z dnia 2 listopada 1919. Zeznaniami zaprzysiężonymi świadków Franciszka Bodnara i Iwana Fłyty stwierdzonym zostało, że w grudniu 1914 Iwan Muzyka zachorował i został odesłany

do szpitala. W kilka dni później odczytano rozkaz, iż Iwan Muzyka zmarł.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi wymogi ustawy uznania go za zmarłego, przeto wdraża się na prośbę jego żony Anny Muzyka postępowanie, celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Nussbaumowi, adwokatowi w Tarnopolu, którego ustanawia się zarazem obrońcą wężła małżeńskiego. wiadomości o powyższym wymienionym.

Iwana Muzykę, na wypadek gdyby był wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się lub w inny sposób wiadomości o swym życiu. Sąd tuż, na ponowną prośbę po dniu 1 października 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o uznaniu małżeństwa za rozwiązane.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Tarnopol, 8 kwietnia 1920. (5951 3—3)

T. 35/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jakób Jakowyszyn syn Mikołaja, urodzony 3 stycznia 1869 r. w Iwanu pustem, wedle wyniku przeprowadzonych dochodzeń w jesieni 1916 r. wzięty był przez władze rosyjskie wojskowe do przymusowych robót w Karpatach, gdzie po kilkumiesięcznym pobycie zachorował i po krótko trwałej chorobie zmarł dnia 16 stycznia 1917 w Kimpolużu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemanie śmierci w myśl § 24 ust. cyw., cesar. rozp. z d. 12 października 1914 Dz. p. p. L. 276, oraz ustawy z dnia 31 marca 1918 Dz. p. p. L. 128, przeto na prośbę Maryi Jakowyszyn, rolniczki w Iwanu pustem zarządza się postępowanie, celem uznania za zmarłego, zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi, albo kuratorowi p. dr. Izidorowi Kozłowskiemu, adwokatowi w Czortkowie, którego się równocześnie kuratorem ustanawia, wiadomości o powyższym wymienionym.

Jakóba Jakowyszyna wzywa się, aby ewentualnie stawił się przed podpisującym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tuż, na ponowny wniosek po dniu 1 października 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Czortków, 5 marca 1920. (4791 2—3)

T. V. 144/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jędrzej Adamiszyn urodzony w r. 1888, rolnik z Cebrowa pow. Tarnopol, powołany w czasie ogólnej mobilizacji do wojska austriackiego opuścił od roku 1914 swoje miejsce zamieszkania. Od r. 1914 nie daje o sobie żadnego znaku życia, co stwierdza świadectwo urzędu gminnego w Cebrowie z 23 maja 1920. Zaprzysiężonymi zeznaniami świadków Horpyny Adamiszyn i Iwana Dubyny stwierdzonym zostało, że Jędrzej Adamiszyn dostał się do niewoli rosyjskiej, pracował w kopalni rudy żelaznej i skutkiem oberwania się bryły po świętach Wielkanocnych 1917 r. został ranny a następnie zmarł. Świadek Jan Dubyna widział w trumnie jego trupa i powracając z niewoli rosyjskiej przywiózł jego żonie Horpynie 40 rubli, jako pozostałą spuściznę po zmarłym.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi wymogi z § 24 alinea 3 p. k. ustawy cyw., i ustawy z d. 31 marca 1918 § 1 alinea 1, przeto wdraża się na prośbę jego żony Horpyny Adamiszyn postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Weisnichtenowi, adwokatowi w Tarnopolu, wiadomości o powyższym wymienionym.

Jędrzeja Adamiszyna, o ile żyje, wzywa się, aby przed podpisującym sądem stawił się lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tuż, na ponowną prośbę po dniu 15 grudnia 1920 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o uznaniu małżeństwa za rozwiązane.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Tarnopol, 12 czerwca 1920. (6451 2—3)

T. 133/20 (2). Wojciech Konarski rolnik rz. kat., żonaty ur. 27 października 1885 w Kozłowie, tamże zamieszkały, walcząc po stronie Austrii w wojnie ostatniej z Rosją dostał się, zostawszy rannym w nogę i nie mogąc uciekać, do niewoli rosyjskiej z frontu bukowińskiego d. 13 lub 24 czerwca 1916 i odtąd zaginął o nim wszelki ślad.

Na wniosek żony wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego i wzywa się wszystkich mających o nim wiadomość, a także jego samego, aby do dnia 31 grudnia 1920 dał znać sądowi o sobie. Po tym dniu rozstrzygnie sąd sprawę stanowiącą na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Brzeskany, 17 maja 1920. (5434)

T. 79/20 (8). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego Marko Łoboda ur. 7 maja 1883, zamieszkały w Ilkowicach i tamże przynależny, z ogłoszeniem ogólnej mobilizacji wstąpił do armii austr., pełniąc służbę przy 30 pp. Według zeznań Marty Łoboda, napisal Marko Łoboda po 2 tygodniach jedną kartkę, a następnie nie dał o sobie znaku życia i wszelki ślad o nim zaginął.

Można zatem przyjąć, że zajął warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24 L. 2 ust. c. Wobec tego na wniosek p. Marty Łoboda zarządza się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a związku małżeńskiego zawartego na dniu 23 maja 1909 za rozwiązane. Wiadomości o zaginionym należy udzielić sądowi albo p. adw. dr. Jakóbowi Korkisowi, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węgła małżeńskiego.

Marka Ł. będąc wzywany się, aby przed niżej wymienionym sądem stawiał się, o ile żyje, lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sąd ostatecznie orzeknie po dniu 1 października 1920 na ponowną prośbę o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu węgła małżeńskiego.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, 16 marca 1920. (5181)

T. 80/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego Andrzeja Makowskiego urodzonego 30 sierpnia 1884, zamieszkały w Skomorochach i tamże przynależny z ogłoszeniem ogólnej mobilizacji wstąpił do armii austriackiej pełniąc służbę przy 30 pp. Według zeznań świadka Ewstyny Makowskiej nie dał Andrzej Makowski od chwili wstąpienia do służby wojskowej o sobie znaku życia i wszelki ślad o nim zaginął.

Można zatem przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24 l. 2 ust. cyw., wobec tego zarządza się na wniosek Ewstyny Makowskiej postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a związku małżeńskiego zawartego na dniu 28 maja 1909 za rozwiązane. Wiadomości o zaginionym należy udzielić sądowi, albo p. adw. dr. Samuelowi Königbergerowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem, oraz obrońcą węgła małżeńskiego.

Andrzeja Makowskiego wzywa się, aby zgłosił się przed podpisany sąd, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd orzeknie ostatecznie na ponowny

wniosek po dniu 1 październ. 1920 o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu węgła małżeńskiego.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, 16 marca 1920. (5182)

T. 149/19 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego Mykisty Nakoneczny urodzony 12 marca 1882 w Czyżowie pow. Złoczów, syn Pańka i Hunki, powołany w roku 1914 z wybuchem wojny do służby wojskowej i od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął. Przesłuchany jako świadek Ołeksza Iwaszczyszyn zeznał, że służył razem z Nakonecznym od wybuchu wojny przy wojsku 80 p. p. i w październiku r. 1914 brał razem z Nakonecznym w wielkiej bitwie pod Przemysłem udział i od tego czasu Nakoneczny przepadł bez wieści.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowe domniemania z § 24 l. 2 ust. cyw. i § 1 i 2 ustawy z 31 marca 1918 p. p. Nr. 128, przeto zarządza się na wniosek jego żony Taćki Nakonecznej ur. Krywuckiej postępowanie, celem uznania Mykisty Nakonecznego syna Pańka i Hunki za zmarłego zaginionego, a małżeństwo jego z Taćką Nakoneczną ur. Krywucką zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielił sądowi lub kuratorowi p. dr. Schwagerowi, adwokatowi w Złoczowie, którego ustanawia się zarazem obrońcą węgła małżeńskiego — wiadomości o powyższym wymienionym.

Gdyby Mykista Nakoneczny mimo to żył, wzywa się go, aby stawiał się przed podpisany sąd lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 październ. 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Złoczów, 6 marca 1920. (4551)

T. 10/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego Michała Musij syna Daćka, urodzony dnia 21 sierpnia 1885 w Dobrotworze pow. Kamionka strumiłowa, powołany z początkiem sierpnia 1914 do służby wojskowej dotąd nie wrócił, a według zeznań przesłuchanego świadka Kościusa Ulickiego, służył razem z Musijem w listopadzie 1914 w czasie wielkiej bitwy koło Przemysła widział Musiję upadającego na ziemię, lecz nie mógł się przekonać, czy padł raniście czy też zabity. Był wtedy bardzo silny ognień działowy i karabinowy. Od tego czasu Musiję więcej nie widział.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 2 ustawy cyw. i § 1 i 2 ustawy z 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128, przeto na wniosek jego żony Anny z Kwaśnickich Musij zarządza się postępowanie, celem uznania Michała Musiję za zmarłego, zaginionego, a małżeństwa jego z Anną z Kwaśnickich Musij zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, sżęby udzielił sądowi lub kuratorowi p. dr. Sternhellowi, adwokatowi w Złoczowie, wiadomości o powyższym wymienionym.

Gdyby Michał Musij mimo to żył, wzywa się go, aby przed niżej wymienionym sądem stawiał się, lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 15 listopada 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Złoczów, 18 marca 1920. (4552)

T. 62/20 (2). Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci Franciszka Adamowicza. Franciszek Adamowicz syn Jana, urodzony dnia 27 listopada 1889 w Jeziernicy polskiej pow. Kamionka strum., odszedł dnia 1 sierpnia 1914 na wojnę, zginął w rowie strzeleckim nad Sasem koło Łezajska ugodzony kulą nieprzyjacieła w pierś w dniu 4 czerwca 1915 co słoczny świadek jego śmierci Dmytro Małyr przysięga stwierdził.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnym, że Franciszek Adamowicz poniósł śmierć, przeto na prośbę jego żony Anny z Nawackich Adamowicz wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono sąd albo kuratora p. dr. Kołaczowskiemu, adwokata w Złoczowie aż do dnia 15 sierpnia 1920 o zaginionym.

Po upływie powyższego czasu kresu i po przeprowadzeniu i po podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Złoczów, 13 marca 1920. (4307)

T. 78/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego Nicetasa Basztyk urodzonego 10 czerwca 1888 zamieszkały w Ilkowicach i tamże przynależny, wstąpił z ogólną mobilizacją w szeregi armii, pełniąc służbę przy 30 p. p. W pierwszych dniach sierpnia 1914 napisał jedną kartkę, od tego czasu nie dał o sobie znaku życia i wszelki

śluch o nim zaginął. Wszelkie poszukiwania za nim pozostały bez skutku.

Można zatem przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24 l. 2 ustawy cyw. Wobec tego na wniosek Anny Basztyk wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a związku małżeńskiego zawartego na dniu 20 lutego 1910 za rozwiązane. Wiadomości o zaginionym należy udzielić sądowi, lub adw. dr. Stanisławowi Korytce, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węgła małżeńskiego.

Nicetasa Basztyka wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawiał się, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd orzeknie ostatecznie na ponowny wniosek po dniu 1 października 1920 roku o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu węgła małżeńskiego.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, 16 marca 1920. (5183)

Upadłości.

L. 7/13/173. W sprawie upadłości Marcellego Henryka 2 im. Jakubowskiego, właściciela protokolowanej firmy M. Jakubowski. Wyznaczony audyencyą na dzień 20 lipca 1920 r. o godz. 11 przed południem w biurze Nr. 18 niżej wymienionego sądu celem powzięcia uchwały przez ogół wierzycieli co do zniesienia konkursu. Strony zawiadomione w sposób należyty, nie mogą zaczepiać tego co zostało uchwalone, ustalone na audyencyi zgodnie z przepisami ustawy konkursowej z tego powodu, że nie mogli brać udziału w rozprawie, nie mogą również założyć środka prawnego z powodu omieszczenia celem usprawiedliwienia niestawiennictwa.

Dla wierzycieli E. F. Grell w Hamburgu Eichbaum et Schoemann w Frankfurtie a. M. Wilhelm Gaas w Pfoerheim, Erhard i Synowie w Schwäbischmünd Juliusza Bellata ustanawiamy kuratora w osobie dr. Eugeniusza Gologórskiego, adwokata we Lwowie, na koszt i niebezpieczeństwo wierzycieli.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VIII.
Lwów, 11 czerwca 1920. (6556)

DONTESIENIA PRYWATNE.

Do nabycia we wielkiej ilości
„ETER SIARCZANY“
po niskiej cenie.
Droguerya, Czortków.

„L U K“

handlowo-przemysłowa spółka z ograniczoną poręką we Lwowie, ul. Kościuszki 1 A.
prowadzi hurtowny handel towarami żelaznymi, maszynami i przyrządami rolniczymi i technicznymi, materiałem budowlanym, — towarami spożywczymi i artykułami codziennej potrzeby.
Przyjmuje oferty i złatwia zamówienia dla przedsiębiorstw i kooperacyjnych Związków.

SMAR TOYOTTE, OLEJE GARGOYLE

pierwszorzędного gatunku do pługów motorowych i innych maszyn — dostarcza. 5924
HIL. BADIAN, Lwów,
ulica Janowska 24.

Walce stalowe

do młyna „Stemelka“ długość 60 cm, szerokość 30 cm, 2 pary, z motorem elektrycznym „Hofber Suttleworth“ 9-10 Hp. lub osobno — zaraz do sprzedania.
Okoln, warsztat mechaniczny — Czortków.

PLUGI parowe i motorowe, Motory, Lokomobile, Tokarnie poleca „PILOT“ Lwów, Batorego 4.

OBUWIE

damskie, męskie, dziecinne, najlepszego gatunku poleca znana firma
JAKÓB SCHEIT, Rejtana l. 4.

Zakład chemicznego farbowania T. Pompach we Lwowie, Jagiellońska 16-18 przyjmuje do chemicznego farbowania w rozmaitych kolorach, czyszczenia i prasowania. — Zlecenia wykonuje w przeciągu 5-ciu dni.

Kwitarynsze kasowe, listy przawozowe, weksle i inne druki do nabycia w drukarni Ignacego Jaegera we Lwowie, ul. Sykstuska L. 33.

Ogłoszenie.

Dyrekcya kolejowa we Lwowie rozpisuje dostawę odlewów żelaznych i stalowych na okres pięcioletni t. j. od 1 sierpnia 1920 do końca grudnia 1920.

Dostawa obejmuje:
10.000 kg. odlewów żelaznych do 5 kg.
20.000 „ „ „ powyżej 5 kg.
300.000 „ szczęk hamulcowych
2.000 „ rusztów żelaznych lanych
7.000 „ maźnic (łożysk)
3.000 „ bębnow na pierścienie tlokowe
7.500 „ odlewów ze stali.

Wszystkie odlewy według modeli kolei państw.

Oferty osteplowane znacznikiem stemplowym ra 2 Mk zapieczętowane z napisem: „Oferta na dostawę odlewów do l. 664/IV“ należy przedłożyć najpóźniej do 20 lipca 1920, godz 12 w południe Dyrektor kolei państwowych.

Swieże Baterye

poleca hurt. Dom eksportowo-handlowy Michał Hackel Lwów, ul. Kazimierzowska l. 4.

HURTOWNIA

monopolu sztucznych środków słodzących Ludwik Hoszowski Lwów, ul. Akademicka l. 3
zawiadamia, że pobór sacharyny za miesiąc lipiec zaczyna się 1-go czerwca 1920 6538

Naturalna woda stołowa

źródło

DEWAITIS

wysyła Zarząd źródła PACYKÓW koło Stanisławowa.

ZAKŁAD DENTYSTYCZNO-TECHNICZNY LEOPOLDA HISSA LWÓW, UL. LEGIONÓW L. 53.

Wirówki do mleka

A. M. Kierski, Lwów, Kopernika L. 4. 6534

Sierpy — Sierpy

Antoni Halski LWÓW Sobieskiego 2.

Obrączki ślubne

14-karatowe od 700 Mk. za parę poleca

Zakład jubilerski H. MANDL Kopernika L. 14. (naprzeciw Kina „Kopernik“.)

Kosy, kowadło, młotki po cenach hurtownych poleca „PILOT“, Lwów, Batorego 4.

Krawiec M. H. Wasserman, Sobieskiego 35, przyjmuje roboty w zakresie krawiectwa wchodzącej tak oswilne jak wojskowe. — Ceny przystępne. 5324 3-15

Stare skrzypce

koncertowe wraz z 3-ma książkami nut: Ch. de Berlioz, Krattzer, Bruch, Grieg, Bach, Mendelsohn, Chopin, Beethoven, Wieniawski — okazjynie do nabycia. Głęboka 21, II. p. od godz. 11-2.

Poznaj siebie! Poznaj innych!

Przysłójcie charakter płama swój lub zainteresowanej osoby, zakomunikujcie rok i miesiąc urodzenia, z ilu osób składa się najbliższa rodzina; na tych danych otrzymacie od uczonego psychografologa Szyller-Szkolnika (autora dzieł naukowych) listem poleconym naukową szczegółową analizę charakteru, określenie najważniejszych zdarzeń życiowych. Odpowiedzi na szerokie zadane pytania. Cenne wskazówki i rady. Posiadamy mnóstwo odczw i podziękowań. Analizę wysyłamy po otrzymaniu Mk 25. — Aresowac: Psychografolog Szyller-Szkolnik, Warszawa, Piłkna 25.

LEKARZ-DENTYSTA

Dr. M. Wiktor

przy placu Maryskim L. 7 u zbiegu ul. Kopernika ordynuje w chorobach zębów, jamy ustnej, gardła i nosa. Wyjmowanie zębów bez bólu. Pracownia sztucznych zębów w kauczuku, złocie i platynie otwarta od 10-6 bez przerwy.

Czas

odnowić przedpłatę!